Από την στιγμή που ο αριθμός των θυμάτων της φωτιάς στο Μάτι, άγγιξε το τριψήφιο νούμερο, μοιραία, όλες οι άλλες πυρκαγιές του φετινού θέρους, πέρασαν στο περιθώ ριο.

Την ίδια όμως μέρα που ο όλεθρος χτύπησε την δυτική Αττική, εκείνη την Δευτέρα 23 Ιουλίου, λίγες ώρες νωρίτερα είχε αφανίσει ένα κομμάτι της ανατολικής Αττικής. Ψυχές δεν θρηνήσαμε, αλλά σπίτια καταστράφηκαν, περιουσίες χάθηκαν και πάνω από όλα ένα μεγάλο τμήμα πυκνού πευκοδάσους, που μετρούσε πολλές δεκαετίες, αποτεφρώθηκε μέσα σε λίγες μόνον ώρες.

Με την βοήθεια του ισχυρότατου πουνέντη, οι ριπές του οποίου έφθαναν τα 70χλμ/ώρα, η φωτιά κατέβηκε ταχύτατα από τα δασωμένα Γεράνεια, υπερκέρασε το μεγάλο πλάτος της εθνικής οδού, πέρασε εύκολα και την παλιά, έτσι σε ορισμένα σημεία, σταμάτησε στην θάλασσα στην περιοχή της Κινέτας.

Ένα μήνα μετά το συμβάν, λίγες εικόνες, μερικές συγκρίσεις και λιγότερα σχόλια.

Τούτες οι όψεις έχουν χρονική διαφορά 10 μηνών. Θα μπορούσαν να έχουν όμως και δέκα ωρών.

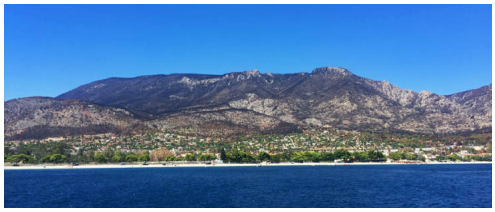

Για τα επόμενα χρόνια οι νότιες πλαγιές των Γερανείων, έτσι θα φαντάζουν.

Οι τελευταίες πλαγιές πριν την κορφή Μακρυπλάγι είναι απότομες και χαρακτηρίζονταν από πυκνά πευκοδάση. Η εικόνα τους είναι αυτή πια.

[illegible] ίδια. Μοναδική, ελάχιστη παρηγοριά, στον μαύρο

Πολλά πεύκα από τις φλόγες και τον ισχυρό άνεμο, λύγισαν.

[illegible] ή, άλλες δυο όψεις με διαφορά

[illegible] βαίνοντας με πυκνή

[illegible] από τις φλόγες.

[illegible]

Για να μην μας εγκαταλείφει ολοσχερώς, η συλλογική μνήμη.